

przedjazdowych wartach

Zaloga Warsztatów Naprawczych PGR w Koszalinie, dla przyspieszenia realizacji dodatkowych zobowiązań produkcyjnych podjętych na cześć II Zjazdu partii, zaciągnęła warty pracy.

Na zdjęciu: tokarz, sekretarz podstawowej organizacji partyjnej, tow. Zdzisław Muszyński, inicjator wart przedjazdowych w warsztatach, przy toczeniu sworzni do „Urusa”.

Uwaga: patrz reportaż na str. 5.

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr.

Czwartek, 4 marca 1954 r.

Rok III, Nr 53 (467)

5 maja 1954 r. – III Kongres Związków Zawodowych Związki Zawodowe w służbie klasy robotniczej i budownictwa socjalistycznego

Uchwała XIII Plenum CRZZ

XIII Plenum CRZZ, obradujące w przededniu II Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — wzywa wszystkich robotników i pracowników do uczczenia tego historycznego wydarzenia w życiu Polski Ludowej nowym wzmocnieniem socjalistycznego współzawodnictwa, przez powszechny udział w wartych produkcyjnych, przez jeszcze lepszą, jeszcze wydajniejszą pracę, w imię wzrostu dobrobytu i kultury, w imię nowych osiągnięć budownictwa socjalistycznego i utrwalenia pokoju między narodami.

XIII Plenum CRZZ wita uchwałę Rządu w sprawie zawlekania zakładowych umów zbiorowych oraz dekret Rady Państwa o powołaniu zakładowych komisji rozjemczych — jako nową, ważną zdobycz klasy robotniczej.

Te doniosłe postanowienia są wyrazem ugruntowania się w naszych zakładach stosunków socjalistycznych, wyrazem zasadniczej zgodności interesów naszego państwa ludowego z interesami robotników i pracowników.

I Zakładowe umowy zbiorowe otwierają nowe, szerokie możliwości osiągnięcia poprawy bytu załóg poprzez wszechstronny rozwój współzawodnictwa pracy, poprzez konkretno zobowiązania administracji i załóg w dziedzinie wykonywania i przekraczania planów produkcyjnych oraz lepszego zaspokajania materialnych i kulturalnych potrzeb pracowników.

Zakładowe umowy zbiorowe pozwolą w każdym z zakładów oddzielenie, w oparciu o plan państwowy, przy najszerzym wykorzystaniu inicjatywy i krytyki ze strony załóg — na podjęcie konkretnych środków, które zapewnią wykonanie i przekroczenie zadań produkcyjnych, wzrost wydajności pracy, polepszenie warunków ochrony pracy oraz warunków zdrowotnych, socjalnych i mieszkaniowych, rozwój życia kulturalno-oświatowego, kultury fizycznej i sportu.

Zakładowe umowy zbiorowe, które w roku 1954 obejmą szereg kluczowych zakładów, a w roku przyszłym znaczną większość zakładów produkcyjnych, powinny stać się podstawowym problemem w całej pracy związków zawodowych.

(Dokończenie na 2 str.)

Z obrad XIII Plenum CRZZ

WARSZAWA. W dniu 2 bm. w Warszawie odbyło się XIII plenaryjne posiedzenie Centralnej Rady Związków Zawodowych.

Uczestnicy posiedzenia wysłuchali referatu wygłoszonego przez przewodniczącego CRZZ — Wiktora Kłosiewicza, który omówił m. in. doniosłe znaczenie dwóch wydanych ostatnio na wniosek CRZZ aktów

prawnych: uchwały Rady Ministrów w sprawie zawierania zakładowych umów zbiorowych oraz dekretu Rady Państwa o zakładowych komisjach rozjemczych.

W ożywionej dyskusji, która wywiązała się po wygłoszeniu referatu, uczestnicy obrad podkreślili, że wprowadzenie w życie obu tak ważnych dla mas pracujących aktów prawnych wymagać będzie od ogółu związkowców i administracji pełnej mobilizacji sił oraz dalszego podniesienia stylu pracy.

W dalszym ciągu obrad, Plenum zatwierdziło budżet Zrzeszenia Związków Zawodowych w Polsce na rok 1954 oraz podjęło uchwałę, która wzywa wszystkich robotników i pracowników do uczczenia wzmocnienia ruchu współzawodnictwa II Zjazdu PZPR, wita uchwałę Rady Ministrów w sprawie zakładowych umów zbiorowych i dekretu Rady Państwa w sprawie zakładowych komisji rozjemczych oraz postanawia zwołać na dzień 5 maja 1954 roku III Kongres Związków Zawodowych.

Mianowanie posła PRL w Norwegii

WARSZAWA. Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mianowała Stanisława Antczaka posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym PRL w Norwegii.

Statut PZPR z poprawkami i uzupełnieniami zgłoszonymi do decyzji II Zjazdu partii zamieszczamy na 5 i 4 stronie

Delegaci na II Zjazd PZPR

Maria Wrocławska
człownia przodownica
ZPW Złocieńca

Narada przedstawicieli Biura Politycznego KC PZPR oraz NKW ZSL

WARSZAWA. Dnia 1 bm. w siedzibie KC PZPR w Warszawie odbyła się konferencja przedstawicieli Biura Politycznego KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z przedstawicielami NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego.

Na konferencji omówiono za gadnienia związane z realizacją podstawowych zadań pracy na wsi w dziedzinie podniesienia produkcji rolnej, dalszego umocnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego oraz podniesienia stopy życiowej mas pracujących.

W szczególności omówione zostały aktualne zadania doty-

czące przygotowania i przeprowadzenia wiosennej kampanii siewnej, zaopatrzenia wsi, dalszego rozwoju spółdzielczości produkcyjnej, pracy kulturalno-oświatowej oraz działalności związanej z powołaniem gromadzkich rad narodowych.

Na konferencji omówiono także stanowisko przedstawicieli kierownictwa partii i ZSL w sprawie dalszego umocnienia współpracy ogóln terenowych PZPR z ogólnymi ZSL oraz wzmocnienia aktywności Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego we wszystkich dziedzinach pracy politycznej, gospodarczej i kulturalnej na wsi.

Wzmocnić pracę agitacyjną w dniach przedjazdowych

Setkami tysięcy zobowiązań dokumentuje klasa robotnicza, pracujące chłopstwo, urzędnicy, wszyscy ludzie pracy, swoje zaufanie, przywiązanie do partii, lepszą, wydajniejszą pracę udowadniając coraz głębsze, pełniejsze zrozumienie celów i drogi, którymi partia wiedzie naród ku lepszej przyszłości.

Niemalą zasługę w rozwijaniu i umacnianiu świadomości politycznej, w mobilizowaniu mas pracujących do Czynu Przedjazdowego ma ofiarą, bojowa armia agitatorów partii. To agitatorzy z całą żarliwością, oddaniem wyjaśniali i tłumaczyli znaczenie i wagę uchwał IX Plenum dla życia całego narodu. To agitatorzy zachęcali i organizowali masy pracujące do Czynu Przedjazdowego, zbliżali masy bezpartyjne do wielkiego programu walki o szybko podniesienie materialnego i kulturalnego bytu narodu. Czynnili własnością ludzi pracy program, nad którym będzie obradował II Zjazd partii.

To ideologicznej, politycznej pracy agitatorów — takich jak Jefimow, Szanlewski, Kopiczki i inni, którzy w pogadankach, rozmowach indywidualnych wyjaśniali treść IX Plenum KC i politykę partii oraz osobistym przykładem ofiarności i przodownictwa zagrzewali rybaków uesteckich do Czynu Przedjazdowego — zawdzięcza uesteka baza wielkie sukcesy w realizacji zobowiązań — zobowiązań, które przyniosły wykonanie w 120% miesięcznego planu połowów, które dały masom pracującym dziesiątki dodatkowych ton ryb morskich, przyniosły oszczędność materiałów i obniżkę kosztów produkcji.

To agitatorom zawdzięcza swoje sukcesy brygada maszynistów Ogródniaka z węzła kolejowego w Słupsku, która przejechała na swym parowozie ponad 500.000 kilometrów bez remontu, zaoszczędzając przy tym około 100 ton węgla i poważną ilość smarów. To zachętom i wyjaśnieniom agitatorów wiele zawdzięczają pracownicy POM Komlino, który pierwszy w naszym województwie zakończył przygotowania do tegorocznej kampanii siewnej.

To w dużej mierze dzięki takim agitatorom jak Tarkowski, Sekowski i im podobnym załoga TOR-u koszalińskiego przekroczyła plan remontów silników traktorowych.

(Dokończenie na 2 str.)

Pewnego dnia, na początku roku 1947 zgłosiła się do dyrektora zakładów włókienniczych w Gdańsku szczupła, niemłoda kobieta — Maria Wrocławska.

— Chciałabym zacząć pracę w stołwce fabrycznej...

Dyrektor pokręcił niezdecydowanie głową.

— A może byście spróbowały tak pracować w przędzalni? W przędzalni i innych działach produkcyjnych odczuwamy brak pracowników.

— Chyba przy maszynie nie dam rady. Tyle lat nie pracowałam nigdzie, zajmo wałam się w domu dziećmi. Znam tylko gotowanie i go spodarstwo, myślę więc, że w stołwce będzie lepiej.

Dyrektor zgodził się.

— No dobrze, niech już będzie w stołwce. Ale pamiętajcie obywatelko Wrocławska — każdy dzień powinien śmiało sięgać coraz wyżej — do nowej pracy. I wy macie takie same możliwości.

W stołwce fabrycznej nowa pracownica Maria Wrocławska szybko wyróżniła się pracowitością i sumiennością. Równie chętnie brała udział w pracy społecznej — pod wpływem kilku członków partii wykazywała stały wzrost uświadomienia.

Pewnego dnia, przy końcu roku 1947 Maria Wrocławska zgłosiła się do sekretarza podstawowej organizacji partyjnej z podaniem o przyjęcie jej w szeregi partii.

— Znałam nędzę robotniczą pod kapitalistycznym wyściskiem, teraz zaś widzę jak pod kierownictwem partii zmienia się i polepsza dola każdego prostego człowieka. Chcę więc w szeregach partii walczyć o to, a-

by coraz lepiej było mi i moim dzieciom.

Kiedy niewielkie zakłady gdańskie przeniesiono w roku 1949 do Złocieńca, Wrocławska przypomniała sobie słowa dyrektora i postanowiła przejść do produkcji. Zaczęła pracować na szpularni. Początki były trudne, ale Wrocławska — teraz już członek partii nie cofała się przed trudnościami. Po trzech miesiącach

(Dokończenie na 2 str.)

Świat

● FLORYDA
Z Key West (Floryda) donoszą, że zderzyły się i runęły na ziemię dwa helikoptery. 6 osób zginęło.

● BERLIN
Dyrektor departamentu w ministerstwie gospodarki prowincji Szlezwik-Holsztyn Suresh wypowiedział się za rozwojem handlu między wschodem a Zachodem i zniesieniem ograniczeń handlowych między Niemiec Republiką Demokratyczną a Niemcami zachodnimi.

● BREMEN
Trzej związkowcy kłódzcy — Rehder, Zahndt i Hildenberger zostali skazani przez sąd w Kilonii na karę 6 miesięcy więzienia i grzywny za to, że w maju ubiegłego roku nawoływali do akcji solidarnościowej ze strajkującymi robotnikami portowymi w Bremie.

● NOWY JORK
Departament stanu USA podał oficjalnie do wiadomości, że Arthur Dean, szef delegacji amerykańskiej, która brała udział w Panmunjonie w rokowaniach do dotyczących zwołania konferencji politycznej w sprawie Korei, ustąpił ze swego stanowiska.

● LONDYN
W nocy z poniedziałku na wtorek nawiedziła Anglię gwałtowna śnieżnica. Na drogach w Kent i Surrey oraz w innych okolicach utknęły w głębokim śniegu tysiące samochodów. W wielu miejscowościach uległa przerwie komunikacja telefoniczna. Musiano wstrzymać komunikację lotniczą między Londynem a kontynentem europejskim.

Chiny Ludowe najstarszym producentem herbaty na świecie

Chiny są najstarszym producentem herbaty na świecie. Uprawia się tam herbatę od dwu tysięcy lat. Obecne tereny uprawy herbaty znajdują się na południu od rzeki Hwai i leżą na obszarze 17 prowincji (580 okręgów) w dolinach rzek Jang-Tse, Cze-Kiang, Min i Perlowej. Przy uprawie i produkcji herbaty zatrudnionych jest w Chinach pośrednio lub bezpośrednio 30 milionów ludzi. Na zdjęciu: transport herbaty z fabryki Lung-Czing gotowy do wysyłki. (Foto-CAF)

Wzmocnić pracę agitacyjną w dniach przedjazdowych

(Dokończenie z 1 str.)

Oflarnie i z pełnym oddaniem pracowały i pracują setki agitatorów na wsł. Ot, chociażby tak jak towarzysze: Michał Charkot z gromady Rzeczenica w powiecie człuchowskiego, jak Anna Gebarowska i Stanisław Cieluś z gminy Swecja, którzy niezrównanie tłumaczyli i tłumaczą znaczenie też przedjazdowych, którzy przekonują robotników do nowych metod pracy, uczą skutecznej walki o poprawę gospodarki, o zwiększenie plonów, o wzrost hodowli.

Dzięki pracy agitatorów robotnicy wielu zakładów i fabryk naszego województwa, członkowie wielu gromad i spółdzielni produkcyjnych, PGR-owcy i POM-owcy, idą na II-gi Zjazd partii lepiej uzbrojeni ideologicznie, bardziej dojrzały, bardziej świadomi swej osobistej odpowiedzialności za realizację wspaniałego programu partii.

Ale czy wszędzie i wszyscy agitatorzy naszej partii spełnili w dostatecznym stopniu swe zadanie? Czy nawet w przodujących fabrykach, spółdzielniach produkcyjnych, PGR-ach, gromadach wszystko zostało już zrobione dla przewożenia naszej pięknej prawdy szerokim masem? Nie. Wiele jeszcze mamy zaniedbań, wiele jeszcze jest odcinków pracy do których nie dotarli agitatorzy, wielu robotników i chłopów nie rozumie jeszcze do końca znaczenia II-go Zjazdu partii dla życia mas pracujących i całego narodu, nie wniosło dostatecznego wkładu w przygotowanie do Zjazdu, nie podjęło zobowiązań. Istnieją jeszcze zakłady, w których agitatorzy nie wypełnili swej wielkiej roli, jak na przykład w Słupskiej Fabryce Narzędzi Rolniczych, gdzie w wielu jeszcze działach, a szczególnie w dziale zmontowania, brak wymagalności w wykonywaniu planów, brak odpowiedzialności każdego pracownika za terminowe wykonywanie zobowiązań przedjazdowych.

Istnieją jeszcze gminy, takie na przykład jak gmina Rogowo w powiecie Białogard, w których niewiele się mówi o przygotowaniach do stęw wiosennych, w których słabo zorganizowane jest współzawodnictwo w rozwoju hodowli i produkcji rolni.

Dni już tylko dzielą nas od II Zjazdu. W dniach tych szczególnie gorąco i bolowo nieść musimy słowo partii do mas, do narodu. Przecież to o losach całego narodu decyduwać będą najlepsze jego synowie, wybrani spośród bojowej armii — partii przewodniczeki.

Podtrzymanie, rozwinięcie wszechstronnej rosnącej aktywności mas w dniach przedjazdowych — to wielkie zadanie, jakie partia powierza swoim agitatorom. Od nich, od ich pracy, od ich bojowej aktywności zależy, by wszędzie dotarła świadomość wielkości zbliżających się dni przedjazdowych, żeby z tej świadomości rodził się nowy zapał do walki o lepsze życie ludzi pracy w mieście i na wsł. Żarliwa agitacja i własny przykład agitatorów, wszystkich członków partii — to niezbędny warunek powszechnej mobilizacji do ofensywy na wszystkich odcinkach naszego gospodarczego, kulturalnego i ideologicznego życia. Dotrzeć do każdego robotnika, każdego chłopca pracującego, urzędnika, wzbudzić w nim wole wyrażenia czynem poparcia dla wielkiego planu poprawy bytu, planu, nad którym będzie obradował II Zjazd partii; ukazać każdemu miejsce i sposób osobistego przyczynienia się do zaimplementowania jednocy w Fronte Narodowym, zaufania do partii, poparcie partii w jej poczynaniach; rozwinięcie pracy politycznej, zwłaszcza tam, gdzie jest ona jeszcze słaba, gdzie na tę aktywność agitatorów czekała ludzka praca — oto czego partia żąda dziś od wszystkich agitatorów, wszystkich członków partii. I dlatego dni dzielące nas od Zjazdu, to dni wielkiej, wyjątkowej pracy, dni wielkiej pracy politycznej.

Wielkie dni miastecckiego POM

27 lutego załoga przodującego POM-u w Miastku zameldowała: remonty maszyn i narzędzi rolniczych wykonaliśmy w 100 procentach, realizując swoje zobowiązanie na cześć II Zjazdu 6 dni przed wyznaczonym terminem.

W kilka dni później POM-owcy obchodzili piękna uroczystość. Przedstawiciele Ekspozytury Okręgowej POM wręczyli dziełnej załodze sztandar przechodni za zdobycie pierwszego miejsca wśród POM-ów województwa. Zastępcę im się ten sztandar należy — wykonali przecież najlepiej plan eksploatacyjny na 1953 rok oraz zrealizowali w pełni zadania wynikające z umów ze spółdzielniami produkcyjnymi w ich rejonie, pierwsi zakończyli remonty w roku bieżącym.

Toteż delegacje innych POM-ów województwa i liczący spółdzielców przybyli na tę uroczystość, uczynnymi oklaskami powitali wręczenie sztandaru załodze, która pod przewodnictwem swojej organizacji partyjnej osłagna tak poważne sukcesy.

Sukcesy jeszcze bardziej zmobilizowały załogę miastecckiego POM-u. Nazajutrz po wręczeniu sztandaru, praca została podjęta ze zdwojoną energią. Przygotowania do stęw muszą być zakończone na ostatni guzik — mówią starszyzna warsztatowa. Toteż uzupełniamy najdrobniejsze na wot brak, tak, aby w kampanii stęwowej maszyny nasze „grały na 102”.

Obecnie w warsztatach trwają również remonty młocarni i sprzętu rolniczego prze-

znaczonego do późniejszych akcji — żniwnej i wykopkowej.

W hali remontowej, w kuzni, nawet na placu przed warsztatem, ciągły ruch i krzątanie — czuje się atmosferę wyjątkowej pracy, atmosferę gorących dni przedjazdowych.

W pracy, w realizacji zobowiązań przedjazdowych, przodują w POM-ie członkowie partii. Mechanik Witold Włodarski odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, monter silnikowy Józef Zalewski, wysoko przekraczają swoje zobowiązania, tak samo jak towarzysze Czesław Grunt i brygadziści tow. Grajkowski.

Ich przykład mobilizuje i podciga bezpartyjnych, a tacy przodownicy jak mechanik Henryk Dybański, kowal Pawlukiewicz, czy odznaczony Złotą Odznaką Przdownika Pracy traktorysta Otto Muschke nie ustępują w pracy swoim partyjnym towarzyszom.

Organizacja partyjna wraz z dyrekcją POM-u czuwa codziennie nad przebiegiem współzawodnictwa przedjazdowego, bieżąco pomaga usuwać trudności, stara się za-

pełnić jak najlepsze warunki wykonania zobowiązań.

W tętniących wzmogłą pracą dniach przed II Zjazdem, do organizacji partyjnej przystąpiło dwóch młodych przodowników pracy, traktorystów: Adamlaka i Ustlanowskiego. Na najbliższym zebraniu 8 kandydatów przystępujących do partii członków. Zasłużyli sobie na to w pełni swoją pracą, swoją postawą w przygotowaniach do akcji stęwowej.

Systematycznie odbywa się przy dobrej frekwencji szkolenie partyjne.

1 bm. postanowiono zacząć warty pracy na cześć II Zjazdu.

Gdy piszemy te słowa, na poszczególnych stanowiskach roboczych polawiają się już proporzaki i tabliczki oznaczające, że załoga przodująca w województwie POM-u stała na wartach przedjazdowych, aby wzmogłym wysiłkiem okazać swe zaufanie dla partii, swe pełne poparcie dla wyjątkowej przez nią na IX Plenum drogi do podniesienia stopy życiowej mas, swą gotowość realizowania jej wskazań.

(cz)

Delegaci na II Zjazd PZPR

(Dokończenie z 1 str.)

pracy przywitała do współzawodnictwa i szybko zaczęła wysuwać się na czoło.

120, 140, 150 i więcej procent normy... Stale rośnie wydajność przodującej pracownicy szpularni. Dla uczczenia święta 1 Maja, w czynie lipcowym, na cześć wielkiej rewolucji — Wrocławka podejmuje nowe zobowiązanie, awą pracowitością i zapałem porównując z sobą inne pracownice. Gdy zbliża się uroczystość, którą klasa robotnicza wita czynem produkcyjnym, ogólna uwaga skupia się wokół Wrocławki. Za jej przykładem stają do czynu wszyscy pracownicy ZPW.

Zakłady Złocienieckie na leżą też do najlepszych w województwie. Roczny plan w wykonaniu już 14 grudnia ub. roku tow. Wrocławka wykonała swe zadanie planu 6-letniego. Po raz drugi otrzymuje Złotą Odznakę Przdownika Pracy. Ograniczać się tylko do wysokiego nawet przekraczania

własnych norm — to jak na dobrego członka partii — za mało.

Wie o tym tow. Wrocławka i wiele uwagi poświęca nauczaniu innych. Młode pracownice: Zofia Janaszak, Halina Wieleńska, Maria Staruszkiewicz i wiele innych, korzystając z pomocy rad i przykładu Wrocławki osiagają coraz lepsze wyniki w pracy, poważnie przekraczają swe zadania produkcyjne. Młoda zaufania do tow. Wrocławki jest fakt, że wybrano ją członkiem egzekutywy podstawowej organizacji partyjnej w ZPW.

Tow. Wrocławka zna nie tylko załoga ZPW Złocienec. Zdobyła sobie ona zaufanie i popularność wśród mas pracujących naszego województwa.

Dlatego też burzliwymi oklaskami powitano na Powiatowej Konferencji Wyborczej w Drawsku kandydaturę tow. Wrocławki na delegata drawskiej organizacji partyjnej na II Zjazd partii.

(L. G.)

Uchwała XIII Plenum CRZZ

(Dokończenie z 1 str.)

Przygotowanie zakładowych umów zbiorowych — przy najszerszym aktywnym udziale załóg, nieugięte wprowadzanie umów w życie i systematyczna masowa kontrola społeczna ich realizacji — to najważniejsze zadania codziennej działalności rad zakładowych i wszystkich instancji związków zawodowych.

II Powołanie zakładowych komisji rozjemczych odnosi sprawę rozstrzygnięcia sporów w dziedzinie stosunków pracy pomiędzy administracją a poszczególnymi pracownikami w ręce samych załóg.

Z kroniki dyplomatycznej

WARSZAWA. W dniu 2 bm. chargé d'affaires Izraela w Polsce p. Moshe Avidan złożył wizyte wiceministrowi Spraw Zagranicznych Marianowi Naszkowskiemu.

Rozstrzygnięcie spraw spornych w dziedzinie stosunków pracy bezpośrednio w zakładach przez komisje złożone z przedstawicieli załóg i administracji — daje najpełniejsze gwarancje wydawania szybkich i sprawliwych orzeczeń, zgodnych z interesami pracowników i gospodarki narodowej.

XIII Plenum CRZZ zobowiązuje instancje związkowe do przeprowadzenia akcji wyjaśniającej znaczenie zakładowych komisji rozjemczych oraz do czynnego udziału we właściwym doborze przedstawicieli, wchodzących w skład komisji, spośród ludzi ceniących się autorytetem i zaufaniem załóg.

XIII Plenum postanawia zwołać na dzień 5 maja 1954 roku III Kongres Związków Zawodowych z następującym porządkiem dziennym:

1. Referat sprawozdawczy z działalności związków zawodowych za okres od II Kongresu Zw. Zaw.
2. Sprawozdanie komisji rewizyjnej.
3. Poprawki w statucie Zrzeszenia Związków Zawodowych w Polsce.
4. Wybór władz związkowych

Pomagajmy sobie w przygotowaniach do wiosennej kampanii siewnej

Organizujemy międzywarsztatową wymianę części zamiennych do maszyn rolniczych i traktorów Na apel warsztatowców Świerzenka odpowiada PGR Złotów

Kierownik działu mechanizacji Zjednoczenia PGR Koszalin — Antoni Kowalski wyjmując z teczki i pokazuje nam małą część wymienną do ciągnika:

— To jest uszczelka wałka sprzęgła do „Zetora” — mówi — którą oddały mi wczoraj warsztaty zespołowe PGR w Cetuniu. Zbędna jest ona w Cetuniu, ale bardzo potrzebna w warsztatach w Myślinie, które właśnie na skutek braku tej części nie mogą zakończyć remonta ciągnika. Dzisiaj jadę do Myślina i przy okazji zawiążę im tę brakującą część.

W ten sposób i pozostali pracownicy działu mechanizacji Zjednoczenia PGR Koszalin ułatwiają międzywarsztatową wymianę drobnych części zamiennych do maszyn rolniczych i ciągników. Operatywnie kierują również wymianą pozostałych części.

Ostatnio warsztaty PGR w Cetuniu przekazały warsztatom PGR w Myślinie jedną uszczelkę wałka sprzęgła „Zetora” i 2 uszczelki bębna hamulcowego „Zetora”. Warsztaty PGR w Gorawinie oddały do zespołu PGR Bonin jeden wałek atakujący do dyferencjału „Zetora”. Warsztaty PGR w Karścinie przekazały do warsztatów w Karlinie 2 pierścienie do mimośrodków „Ursusa”, a w zamian otrzymały łożysko do wału głównego „Ursusa”.

Do redakcji naszej gazety wpłynęło także pismo z warsztatu zespołowego PGR w Złotowie podpisane przez kierownika warsztatów Edwarda Lewandowskiego i sekretarza oddziałowej organizacji partyjnej Jana Braciszewskiego, w którym odpowiadając na apel warsztatowców z PGR Świerzenka, podano nam zestawienie zbędnych w tych warsztatach części do maszyn rolniczych i ciągników. A oto zestawienie:

DO CIĄGNIKA „ZETOR”		Nr katal.
200 pierścieni gumowych uszczelniających tuleje		21
3 koła zębate wałka rozrządu (duże)		89
4 dźwignie zaworu		198
4 łożyska korbowodu (dwudzielne)		216
3 koła klinowo napędu pompy		233
30 osłon łożyska koła przedniego (odlew surowe do obróbki)		704
2 korpusy pompy		801
3 wkłady filtra olejowego		905
10 okładzin sprzęgła		3042
2 wałki ślimacznice		3075
2 piasty wałtraka		835
2 koła zębate z wałkiem		3502-3503
4 koła zębate przesuwane		3705
6 widełek przesuwanych	3428, 3429, 3434	239
1 wieniec koła zamachowego		239
14 pierścieni uszczelniających 45 x 62 x 12		
200 pierścieni gumowych Ø 17 mm		
20 pierścieni uszczelniających		807
DO CIĄGNIKA „URSU”		
3 głowice		1010
3 osłony gruszy żarowej		1021
4 osie koła pośredniego		1218
5 łożysk R 1, R 2		1510
2 ciężarki regulatora		1612
1 tarcza dociskowa		4039
3 korpusy filtra		2210
1 korpus napędu		3110
4 koła zębate podwójne		5310
2 bębny hamulca ręcznego		5418
4 półosie tylny		5611
2 mimośrodky stałe regulatora		1318
1 wał II		5210
1 wał III		5310

Magazyn warsztatów zespołowych PGR w Złotowie dysponuje także nadwyżką 100 łożysk niestandardowych oraz około 200 różnych rodzajów części do nietypowych ciągników. Dla szybkiego porozumienia się w sprawie wymiany zbędnych części należy telefonować na nr 40 Złotów.

Z dnia na dzień wzmagają się protesty przeciwko remilitaryzacji Niemiec zachodnich

BERLIN. Uchwalenie przez reakcyjną większość bundestagu bońskiego ustawy umożliwiającej wprowadzenie w Niemczech zachodnich przymusowej służby wojskowej wywołuje liczne protesty wśród milijonów pokój Niemców.

W miastach i wsiach Niemieckiej Republiki Demokratycznej odbywają się wiece i zebrania, których uczestnicy stanowczo potępiają ten nowy krok bońskich kół rządzących w kierunku remilitaryzacji. Przedstawiciele wszystkich warstw ludności Niemieckiej Republiki Demokratycznej podnoszą swą wolę walki przeciwko układowi wojennym z Bonn i Paryża, o zjednoczenie Niemiec na pokojowych i demokratycznych zasadach.

Uczestnicy wiecu w Głuchau uchwalili jednomyślnie rezolucję, w której domagają się anulowania układu o europejskiej wspólnoty obronnej i zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami. Również ludność Niemiec

zachodnich, mimo terroru i prześladowań, protestuje przeciwko antynarodowej polityce militarystów z Bonn. Na wiecach i zebraniach oraz w kolportowanych masowo ulotkach patriotów niemieckich w zachodniej części kraju, protestują przeciwko władczeniu do konstytucji bońskiej artykułów umożliwiających wprowadzenie przymusowej służby wojskowej i wypowiadają się stanowczo przeciwko wojennym układowi z Bonn i Paryża. Do legacji kobiet z Bremy przesłała na ręce przewodniczącego bundestagu rezolucję protestującą przeciwko militaryzacji Niemiec zachodnich.

Na przedmieściu Hamburga Wilhelmshagen odbyło się otwarte zebranie KPD z udziałem 2.600 osób. Uczestnicy zebrania stanowczo zaprosowali przeciwko zamiarom przymusowej rekrutacji młodzieży zachodnio-niemieckiej i zobowiązali się do srogowania swych wysiłków na rzecz pokojowego zjednoczenia Niemiec.

STATUT PZPR

z poprawkami i uzupełnieniami zgłoszonymi do decyzji II Zjazdu Partii

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza jest czołowym, zorganizowanym oddziałem polskiej klasy robotniczej — przodującej siły narodu polskiego. Polska Zjednoczona Partia Robotnicza jest najwyższą formą organizacji klasy robotniczej i wyrazicielką interesów ludu pracującego miast i wsi.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza kieruje się w swojej działalności nauką marksizmu — leninizmu.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza prowadzi naród drogą, którą utworzyła ludzkość Wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna. Na drogę tę wstąpił naród polski dzięki historycznemu zwycięstwu ZSRR nad faszyzmem hitlerowskim, wyzwoleniu kraju z jarzma okupacji hitlerowskiej i zdobyciu władzy przez lud pracujący z klasą robotniczą na czele.

Utworzenie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej położyło kres trwającemu z górą pół wieku rozłamowi w szeregach polskiej klasy robotniczej, było zwycięstwem marksizmu — leninizmu nad reformizmem i nacjonalizmem.

Powstanie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wzmożyło siły klasy robotniczej i podniosło jej rolę kierowniczą w walce ludu pracującego o umocnienie państwa demokracji ludowej, o ugruntowanie niepodległości Polski, o złamanie oporu sił kapitalistycznych wspieranych przez imperializm, o zbudowanie socjalizmu.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza umacnia nieustannie sojusz robotniczo-chłopski, niewzruszoną podstawę władzy ludowej, zacieśnia spójność między miastem a wsią, kieruje walką małorolnych i średniorolnych chłopów z wrogiem kulackim aż do całkowitego jego zniszczenia, dąży do stworzenia warunków dla stopniowego i dobrowolnego przechodzenia mas chłopskich na drogę gospodarki socjalistycznej, na drogę szybkiego i znacznego podniesienia dobrobytu i kultury wsi.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza jednoczy inteligencję z masami ludowymi w budownictwie socjalizmu, w dążeniu do upowszechnienia oświaty i kultury oraz rozkwitu nauki i sztuki.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza dąży do zapewnienia młodzieży robotniczej, chłopskiej i inteligentkiej nauki, pracy i wszechstronnego rozwoju, otacza opieką ZMP — przodującą organizację młodego pokolenia.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza prowadzi politykę pełnego równouprawnienia kobiet, przez udostępnienie im pracy i działalności we wszystkich dziedzinach życia państwowego, gospodarczego i społecznego, przez coraz szerszą opiekę państwa nad matką i dzieckiem.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza walczy o zespolenie wszystkich patriotycznych sił społeczeństwa w szeregach Frontu Narodowego w imię dobra Polski Ludowej, jej rozwoju i postępu, w imię walki o pokój między narodami, przeciwko zakusom wrogów narodu polskiego — niedobitków kapitalizmu wewnątrz kraju i wrogich sił imperialistycznych.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza jest spadkobierczynią najlepszych tradycji bojowników narodu polskiego o wolność i postęp społeczny.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza jest spadkobierczynią rewolucyjnych tradycji polskiego ruchu robotniczego — I Proletariatu, SDKPiL, KPP, PPR i lewicowego jednolitofrontowego nurtu PPS.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza działa zgodnie z zasadami międzynarodowej solidarności klasy robotniczej i czerpie nauki z bojowych doświadczeń polskiego i między narodowego ruchu robotniczego, a zwłaszcza z doświadczeń KPZR — czołowego oddziału światowego ruchu robotniczego, organizatora i kierownika zwycięskiej rewolucji i budownictwa komunizmu w Związku Radzieckim.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza wiąże nierozdzielnie sprawę utrwalenia niepodległości i zbudowania socjalizmu w Polsce z prowadzoną pod przewodnictwem Związku Radzieckiego walką międzynarodowego obozu demokracji i socjalizmu przeciw wrogim siłom imperializmu i faszyzmu, o pokój, wolność narodów, demokrację i socjalizm.

Osiągnięte pod przewodnictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej historyczne zwycięstwo polskiego ludu pracującego utrwaliło w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — wielkiej karcie swobód narodu polskiego.

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza stanowi jednolitą, bojową organizację, która nieustannie umacnia swój trzon robotniczy i czerpie siły ze zwartości swych szeregów, z jedności woli i jedności działania.

Obecnie główne zadania Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej polegają na tym, aby zbudować społeczeństwo socjalistyczne, zapewnić stały wzrost dobrobytu i kultury klasy robotniczej i całego ludu pracującego miast i wsi drogą nieustannego rozwoju produkcji na bazie coraz doskonalszej techniki, wychowywać członków społeczeństwa w duchu patriotyzmu i internationalizmu, umacniać siłę państwa ludowego i obronność ojczyzny.

I.

CZŁONKOWIE PARTII, ICH OBOWIĄZKI I PRAWA

1 Członkiem partii jest każdy, kto uznaje zasady programowe i statut partii, pracuje w jednej z jej organizacji, podporządkowuje się uchwałom partii i opłaca składkę członkowską.

2 Członek partii jest obowiązany:

a) brać czynny udział w życiu politycznym partii i kraju. Walczyć ofiarnie o sprawę ludu pracującego przeciw wyzyskiwaczom, imperializmowi, faszyzmowi i reakcji, wzmocnić międzynarodową solidarność świata pracy, wiernie służyć Polsce Ludowej i sprawie socjalizmu;

b) strzec jedności partii jako głównego warunku siły i zdolności bojowej partii;

c) przeprowadzać w praktyce w swoim środowisku i miejscu pracy politykę partii, uczestniczyć w zebraniach swojej organizacji partyjnej, wykonywać uchwały władz partyjnych; nie wyłączać się z członkiem partii, jedynie zgadzając się z uchwałami partii.

3 Członek partii ma prawo:

a) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

b) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

c) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

d) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

4 Członek partii ma prawo:

a) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

b) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

c) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

d) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

e) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

f) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

g) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

h) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

i) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

j) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

k) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

l) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

m) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

n) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

o) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

p) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

q) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

r) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

s) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

t) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

5 Członek partii ma prawo:

a) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

b) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

c) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

d) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

e) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

f) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

g) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

h) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

i) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

j) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

k) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

l) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

m) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

n) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

o) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

p) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

q) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

r) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

s) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

t) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

6 Członek partii ma prawo:

a) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

b) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

c) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

d) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

e) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

f) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

g) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

h) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

i) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

j) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

k) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

l) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

m) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

n) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

o) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

p) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

q) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

r) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

s) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

t) być członkiem partii, opłacać składkę członkowską, uczestniczyć w życiu politycznym partii i kraju, walczyć o pokój między narodami, wolność narodów, demokrację i socjalizm;

ka partii wymaga zatwierdzenia przez komitet powiatowy.

9 Członek (kandydat) partii, który bez poważnych przyczyn nie opłacał w ciągu trzech miesięcy składki partyjnej, przestaje być członkiem (kandydatem) partii; uchwała w tej sprawie winna być powzięta przez właściwą organizację partyjną i zatwierdzona przez komitet powiatowy.

II.

POSTĘPOWANIE W STOSUNKU DO CZŁONKÓW PARTII, KTÓRZY POGWAŁCILI DYSCYPLINĘ PARTYJNĄ

10 Członkowie (kandydaci) partii, którzy łamią dyscyplinę partyjną, naruszając jednność partii, uchylają się od obowiązków partyjnych, albo łamią swym postępowaniem imię członka partii, poлагani są do odpowiedzialności partyjnej.

11 Wobec członka (kandydata) partii, poлагniętego do odpowiedzialności partyjnej, organizacja partyjna stosuje następujące kary: upomnienie, nagana, naganę z ostrzeżeniem, czasowe usunięcie z odpowiedzialnej pracy partyjnej, społecznej i zawodowej, przeniesienie członka w poczet kandydatów, wydalenie z partii.

12 Wydalenie z partii stosuje się wobec członków, którzy postępują niezgodnie z zasadami programowymi i podstawową linią polityczną partii, naruszają statut, zajmują dwulicową postawę wobec partii, popełniają czyny sprzeczne z etyką partyjną w życiu politycznym czy prywatnym. Wydalenie następuje na mocy uchwały, powziętej na zebraniu organizacji partyjnej, do której dany członek (kandydat) należy. Uchwała o wydaleniu staje się prawomocna po zatwierdzeniu jej przez komitet powiatowy. Wydalonemu odbiera się legitymację partyjną.

13 W wypadkach poważnych przewinień, w których jednakże organizacja partyjna nie uważa za konieczne zastosować wydalenia z partii — może zastosować jako karę partyjną przeniesienie członka partii w poczet kandydatów na okres nie dłuższy niż jeden rok.

14 W wypadkach mniejszych przewinień należy stosować inne kary partyjne, przewidziane w statucie.

15 Od uchwały w sprawie kary partyjnej przysługuje prawo odwołania się do wyższej instancji partyjnej, która powinna zbadać sprawę i w ciągu miesiąca powziąć decyzję lub skierować odwołanie do komisji kontroli partyjnej.

III.

BUDOWA ORGANIZACYJNA PARTII I DEMOKRACJA WEWNĄTRZPARTYJNA

16 Budowa organizacyjna partii opiera się na zasadach centralizmu demokratycznego:

a) Wszystkie kierownicze władze partii od najniższych do najwyższych są wybierane w sposób demokratyczny;

b) wszystkie władze partii obowiązane są składać okresowo sprawozdania przed swoimi organizacjami partyjnymi;

c) przestrzeganie dyscypliny partyjnej i podporządkowanie się mniejszości uchwałom większości jest bezwzględnie obowiązujące;

d) uchwały i dyrektywy wyższych władz partyjnych muszą być bezwarunkowo wykonywane przez niższe.

17 Wszystkie organizacje i władze partyjne podejmują samodzielnie uchwały w sprawach swego terenu. Uchwały te nie mogą być sprzeczne z ogólną linią partii i z uchwałami wyższych władz partyjnych.

18 Organizacje partyjne zbudowane są według następującego podziału:

Organizacje wojewódzkie i miejskie w Warszawie i Łodzi,

organizacje powiatowe i miejskie w miastach wydzielonych oraz organizacje dzielnicowe,

organizacje miejskie w miastach niewydzielonych,

podstawowe organizacje partyjne: zakładowe — w produkcyjnych zakładach pracy i instytucjach, gromadzkie na wsi oraz terenowe w miejscach zamieszkania.

Wydalenie z partii jest najwyższą karą partyjną i może być stosowane tylko w wypadkach poważnych przewinień, toteż przy wymierzaniu tej kary partyjnej należy kierować się pełnym poczuciem odpowiedzialności, po uprzednim dokładnym sprawdzeniu i rozpatrzeniu wysuwanych zarzutów. Komunikat o wydaleniu z partii powinien być podany do właściwości organizacji partyjnej, do której wydalony należał.

13 W wypadkach poważnych przewinień, w których jednakże organizacja partyjna nie uważa za konieczne zastosować wydalenia z partii — może zastosować jako karę partyjną przeniesienie członka partii w poczet kandydatów na okres nie dłuższy niż jeden rok.

Uchwała podstawowej organizacji partyjnej o przeniesieniu w poczet kandydatów wymaga zatwierdzenia przez komitet powiatowy. Po upływie ustalonego terminu członek partii przeniesiony w poczet kandydatów może być przyjęty do partii na ogólnych zasadach.

14 W wypadkach mniejszych przewinień należy stosować inne kary partyjne, przewidziane w statucie.

15 Od uchwały w sprawie kary partyjnej przysługuje prawo odwołania się do wyższej instancji partyjnej, która powinna zbadać sprawę i w ciągu miesiąca powziąć decyzję lub skierować odwołanie do komisji kontroli partyjnej.

16 Budowa organizacyjna partii opiera się na zasadach centralizmu demokratycznego:

a) Wszystkie kierownicze władze partii od najniższych do najwyższych są wybierane w sposób demokratyczny;

b) wszystkie władze partii obowiązane są składać okresowo sprawozdania przed swoimi organizacjami partyjnymi;

c) przestrzeganie dyscypliny partyjnej i podporządkowanie się mniejszości uchwałom większości jest bezwzględnie obowiązujące;

d) uchwały i dyrektywy wyższych władz partyjnych muszą być bezwarunkowo wykonywane przez niższe.

17 Wszystkie organizacje i władze partyjne podejmują samodzielnie uchwały w sprawach swego terenu. Uchwały te nie mogą być sprzeczne z ogólną linią partii i z uchwałami wyższych władz partyjnych.

18 Organizacje partyjne zbudowane są według następującego podziału:

Organizacje wojewódzkie i miejskie w Warszawie i Łodzi,

organizacje powiatowe i miejskie w miastach wydzielonych oraz organizacje dzielnicowe,

organizacje miejskie w miastach niewydzielonych,

podstawowe organizacje partyjne: zakładowe — w produkcyjnych zakładach pracy i instytucjach, gromadzkie na wsi oraz terenowe w miejscach zamieszkania.

Statut PZPR z poprawkami i uzupełnieniami zgłoszonymi do decyzji II Zjazdu Partii

(Dokończenie z 3 str.)

Demokracja wewnątrzpartyjna zapewnia wszystkim członkom prawo swobodnego i rzeczowego omawiania polityki partii na zebraniach partyjnych.

Każdemu członkowi partii przysługuje prawo odwołania się w obronie swego stanowiska do wyższej instancji partyjnej, aż do zjazdu właściwej.

Demokracja wewnątrzpartyjna nie może być nadużywana dla celów sprzecznych z interesami partii i klasy robotniczej, w szczególności nie może być nadużywana dla jakiegokolwiek działalności frakcyjnej.

IV. **NAJWIŻSZE WŁADZE PARTYJNE**

24 Najwyższą władzą partii jest zjazd.

Zwyczajny zjazd partii zwołany jest przez Komitet Centralny raz na trzy lata. Termin zjazdu, miejsce i porządek dzienny ogłasza Komitet Centralny w prasie partyjnej nie później niż na dwa miesiące przed dniem otwarcia zjazdu.

Nadzwyczajny zjazd partii zwołuje się na mocy uchwały Komitetu Centralnego, bądź na żądanie co najmniej jednej trzeciej ogólnej liczby członków partii.

25 W zjeździe biorą udział z głosem decydującym delegaci organizacji partyjnych, wybierani na zjazd przez konferencje partyjne. W zjeździe mogą wziąć udział z głosem doradczym członkowie partii zaproszeni przez Komitet Centralny.

26 Zjazd jest prawomocny, o ile obecni delegaci są przedstawicielami co najmniej połowy członków partii. Normy przedstawicielstwa na zjazd ustala każdorazowo Komitet Centralny zgodnie z zasadami demokracji wewnątrzpartyjnej.

27 Zjazd:

a) Rozpatruje i zatwierdza sprawozdania Komitetu Centralnego i innych centralnych organów partyjnych;

b) uchwała program i statut partii;

c) ustala linię polityczną i taktykę partii;

d) wybiera Komitet Centralny i Centralną Komisję Rewizyjną, przy czym ustala każdorazowo liczbę członków i ich zastępców w tych organach;

e) może podejmować decyzje w każdej innej sprawie.

28 W okresie między zjazdami Komitet Centralny zwołuje w razie potrzeby krajową konferencje partyjną, w celu omówienia aktualnych zagadnień polityki partii. W konferencji biorą udział delegaci wybrani na plenarnych zebraniach komitetów powiatowych.

Ordynacje wyborczą na krajową konferencje partyjną ustala każdorazowo Komitet Centralny.

29 W okresie między zjazdami najwyższą władzą partyjną jest Komitet Centralny, który kieruje całą pracą partii.

Komitet Centralny występuje w imieniu partii na zewnątrz, powołuje instytucje partyjne, kieruje ich działalnością, mianuje redakcje partyjnych organów prasowych, rozporządza kadrami partii, zarządza majątkiem i kasą partyjną.

Komitet Centralny nadaje kierunek oraz kontroluje działalność członków partii, zajmujących kierownicze stanowiska o znaczeniu ogólnokrajowym.

Plenarne posiedzenia Komitetu Centralnego odbywają się w miarę potrzeby, nie rzadziej niż raz na cztery miesiące.

V. WOJEWÓDZKIE ORGANIZACJE PARTYJNE

36 Najwyższą władzą wojewódzkiej organizacji partyjnej jest konferencja wojewódzka, a w okresie między konferencjami — komitet wojewódzki. Komitet wojewódzki działa w myśl uchwał Komitetu Centralnego i pod jego kierownictwem.

37 Wojewódzka konferencja sprawozdawczo — wyborczą zwołuje komitet wojewódzki raz na rok, zaś nadzwyczajną konferencje wojewódzka zwo-

wołuje komitet wojewódzki w celu nadzwyczajnej konferencji wojewódzkiej.

30 Komitet Centralny wyznacza Biuro Polityczne — do kierowania pracą KC w okresie między posiedzeniami plenarnymi oraz Sekretariat — do kierowania pracą bieżącą, głównie w dziedzinie organizowania kontroli wykonania uchwał partii i doboru kadr. Liczebny skład tych organów ustala Komitet Centralny.

31 Komitet Centralny ma prawo odwoływać ze swego składu poszczególnych członków, o ile nie wyjątkowo, a w szczególności w interesie państwa, oraz powoływać na ich miejsce nowych członków spośród zastępców członków Komitetu Centralnego. Zmiany te nie mogą przekraczać jednej piątej składu KC, wybranego przez zjazd.

32 Do pracy nad wprowadzeniem w życie uchwał wlad partyjnych w poszczególnych dziedzinach Komitet Centralny powołuje jako organa pomocnicze odpowiednie wydziały.

33 W celu wzmocnienia kierownictwa i pracy politycznej na szczególnie ważnych odcinkach budownictwa socjalistycznego Komitet Centralny ma prawo tworzyć wydziały polityczne i powoływać organizatorów partyjnych.

Wydziały polityczne działają na podstawie specjalnych instrukcji zatwierdzanych przez Komitet Centralny.

34 Komitet Centralny powołuje Centralną Komisję Kontroli Partyjnej przy KC. Centralna Komisja Kontroli Partyjnej:

a) Czuwa nad czystością szeregów partyjnych, kontroluje przestrzeganie dyscypliny partyjnej przez członków partii i kandydatów, poclaga do odpowiedzialności winnych na ruszenia zasad programowych i statutu partii, dyscypliny partyjnej i państwowej oraz etyki partyjnej (oszukiwanie partii, nieuczciwość i nieszczerść wobec partii, tłumienie krytyki, oświecenie, biurokracizm, niemoralny tryb życia itp.);

b) rozpatruje odwołania od uchwał terenowych wlad partyjnych w sprawie wydalenia z partii i innych kar partyjnych;

c) powołuje wojewódzkie komisje kontroli partyjnej, a w razie potrzeby za zgodą KC powołuje komisje kontroli partyjnej. Wojewódzkie komisje kontroli partyjnej działają pod kierownictwem Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej.

35 Centralna Komisja Rewizyjna kontroluje zbytek i właściwy tryb załatwiania spraw przez aparat partyjny, a także rewizuje działalność aparatu finansowego i gospodarczego Komitetu Centralnego oraz czuwa nad gospodarką centralnych instytucji partyjnych.

38 Konferencja wojewódzka rozpatruje i zatwierdza sprawozdania komitetu wojewódzkiego, omawia najważniejsze zagadnienia działalności partii, rad narodowych, aparatu państwowego i gospodarczego oraz związków zawodowych na terenie województwa, wybiera komitet wojewódzki w składzie 20 — 51 członków i 11 — 15 zastępców oraz komisję rewizyjną w składzie 3 członków i 3 zastępców.

39 Komitet wojewódzki wybiera jako swój organ wykonawczy egzekutywę w składzie 11 — 15 członków, w tym 3 — 5 sekretarzy.

Plenarne posiedzenia komitetu wojewódzkiego zwołuje się nie rzadziej niż raz na tydzień.

40 Komitet wojewódzki kieruje całokształtem pracy wojewódzkiej organizacji partyjnej, zapewnia wykonanie uchwał i dyrektyw partii, zapewnia warunki swobodnego rozwoju partii i kandydatów, organizuje pracę w zakresie socjalistycznego wychowania mas pracujących, a zwłaszcza młodzieży, kieruje redakcją wojewódzkiego partyjnego organu prasowego, nadaje kierunek działalności członków partii na kierowniczych stanowiskach w organach władzy i organizacjach społecznych, rozporządza siłami i funduszami partii na swoim terenie, systematycznie informuje o swojej działalności Komitet Centralny.

41 Powiatowa konferencja sprawozdawczo — wyborczą zwołuje komitet powiatowy raz na rok; nadzwyczajną konferencje powiatową na mocy uchwały KC, KW, KP bądź na żądanie co najmniej 1/3 ogólnej liczby członków powiatowej organizacji partyjnej. W konferencji biorą udział delegaci wybrani przez podstawowe organizacje partyjne według norm przedstawicielstwa ustalonych przez komitet powiatowy w porozumieniu z komitetem wojewódzkim.

42 Konferencja powiatowa rozpatruje i zatwierdza sprawozdania komitetu powiatowego, omawia najważniejsze zagadnienia pracy partii, rad narodowych, aparatu państwowego i gospodarczego oraz związków zawodowych na terenie powiatu, wybiera komitet powiatowy w składzie 21 — 33 członków i 10 zastępców oraz komisję rewizyjną w składzie 3 członków i 3 zastępców.

43 Komitet powiatowy wybiera jako swój organ wykonawczy egzekutywę w składzie 7—11 członków, w tym sekretarzy.

Plenarne posiedzenia komitetu powiatowego zwołuje się nie rzadziej niż raz na miesiąc, posiedzenia egzekutywy nie rzadziej niż raz na tydzień.

44 Komitet powiatowy kieruje całokształtem pracy powiatowej organizacji partyjnej, zapewnia wykonanie uchwał i dyrektyw partii, podejmuje uchwały o utworzeniu podstawowych organizacji partyjnych, kieruje ich działalnością, prowadzi ewidencje członków partii, zapewnia warunki swobodnego rozwoju partii i kandydatów, organizuje marksiowsko-leninowskie szkolenie członków partii i kandydatów, prowadzi prace w zakresie socjalistycznego wychowania mas pracujących, a zwłaszcza — młodzieży, nadaje kierunek działalności członków partii na kierowniczych stanowiskach w organach władzy i organizacjach społecznych, rozporządza siłami i funduszami partii na swoim terenie, systematycznie informuje o swojej działalności Komitet Centralny.

45 Organizacje partyjne w miastach wydziałonych posiadają uprawnienia organizacji powiatowych. Organizacje partyjne w większych miastach na mocy decyzji KC dzielą się na dzielnicowe organizacje partyjne — posiadające uprawnienia organizacji powiatowych.

46 Organizacje partyjne w miastach niewydziałonych wybierają na konferencji miejskiej — komitet miejski.

47 Podstawowa organizacja partyjna stanowi zasadnicze ogniwo organizacyjne partii, każdy członek partii (kandydat) należy do podstawowej organizacji partyjnej. Podstawowe organizacje partyjne tworzy się w zakładach przemysłowych, państwowych gospodarstwach rolnych, POM i innych przedsiębiorstwach gospodarczych, w gromadach, w spółdzielniach produkcyjnych, w urzędach i instytucjach, w uczelniach i jednostkach wojskowych, w których jest co najmniej 3 członków partii.

48 Do podstawowej organizacji partyjnej należy: a) Organizowanie działalności wszystkich członków partii, celem wprowadzenia w życie polityki partii na swoim terenie;

b) uświadamianie robotników, chłopów, pracowników umysłowych o słuszności polityki i hasel partii oraz organizowanie ich do wykonania zadań stawianych przez partię;

c) przyjmowanie do partii członków i kandydatów oraz ich polityczne wychowywanie;

d) praca nad podniesieniem ideologicznego i politycznego świadomości członków partii i kandydatów oraz nad opóźnianiem podstawowych

49 Do podstawowej organizacji partyjnej należy: a) Organizowanie działalności wszystkich członków partii, celem wprowadzenia w życie polityki partii na swoim terenie;

b) uświadamianie robotników, chłopów, pracowników umysłowych o słuszności polityki i hasel partii oraz organizowanie ich do wykonania zadań stawianych przez partię;

c) przyjmowanie do partii członków i kandydatów oraz ich polityczne wychowywanie;

d) praca nad podniesieniem ideologicznego i politycznego świadomości członków partii i kandydatów oraz nad opóźnianiem podstawowych

50 W przedsięwzięciach i miejscowościach, w których jest mniej niż 3 członków (kandydatów) partii mogą być tworzone na mocy uchwały KP grupy partyjno-ZMP-owskie, w skład których wchodzi członkowie partii (kandydaci) i członkowie ZMP.

51 W przedsięwzięciach i instytucjach, w których liczba członków partii i kandydatów przekracza 100, zakłada się organizacje partyjne w formie oddziałów. Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

52 Najwyższą władzą podstawowej organizacji partyjnej jest zjazd oddziałowy, w którym biorą udział wszyscy członkowie partii i kandydaci, a w jego składzie jest co najmniej 10 członków partii i kandydatów. Zjazd oddziałowy zwołuje się nie rzadziej niż raz na miesiąc.

53 Zakładowe, oddziałowe, gromadkowe, terenowe organizacje partyjne odbywają systematyczne zebrania, na których podejmują uchwały dotyczące pracy organizacji i poszczególnych jej członków. Zebrania organizacji podstawowych powinny się odbywać nie rzadziej niż raz na miesiąc.

54 Celem zapewnienia aktywnego udziału członków partii w walce o wykonanie planów produkcyjnych i w agitacji wśród mas organizacji partyjne liczące powyżej 20 członków mogą być podzielone na grupy partyjne, według brygad, agregatów, sal itp.). Na czele grupy partyjnej stoi organizator partyjny, wybrany przez członków grupy w tajnym głosowaniu.

55 W jednostkach wojskowych (lądowych, lotniczych i morskich) organizacje partyjne działają na zasadach specjalnych instrukcji Komitetu Centralnego.

56 Praca partyjna w wojsku kieruje główny zarząd polityczny Wojska Polskiego, pracujący na prawach wydziału Komitetu Centralnego.

57 W zakładowych organizacjach poszczególnym organizacjom oddziałowym mogą być przyznane, na mocy uchwały komitetu wojewódzkiego, uprawnienia podpartyjne organizacji partyjnej.

58 Najwyższą władzą podstawowej organizacji partyjnej jest ogólne zebranie jej członków.

Do kierowania pracą partyjną podstawowe i oddziałowe organizacje liczące po 15 członków wybierają sekretarza i jego zastępcę; organizacje większe wybierają egzekutywę w składzie 3—7 osób. Egzekutywa wybiera ze swego grona sekretarza i jego zastępcę.

Organizacje partyjne podzielone na organizacje oddziałowe i liczące poniżej 500 członków wybierają na ogólnym zebraniu komitet zakładowy w liczbie 7—11 osób.

Organizacje liczące powyżej 500 członków wybierają komitet zakładowy w liczbie 15—23 osób na konferencji zakładowej, w której biorą udział delegaci organizacji oddziałowych; komitet zakładowy wybiera ze swego grona egzekutywę w liczbie 7—9 osób, w tym I i II sekretarza.

Wybory władz podstawowej organizacji partyjnej winny odbywać się raz do roku.

59 Zakładowe, oddziałowe, gromadkowe, terenowe organizacje partyjne odbywają systematyczne zebrania, na których podejmują uchwały dotyczące pracy organizacji i poszczególnych jej członków. Zebrania organizacji podstawowych powinny się odbywać nie rzadziej niż raz na miesiąc.

Każdy członek partii powinien otrzymywać określone zadania partyjne.

60 Celem zapewnienia aktywnego udziału członków partii w walce o wykonanie planów produkcyjnych i w agitacji wśród mas organizacji partyjne liczące powyżej 20 członków mogą być podzielone na grupy partyjne, według brygad, agregatów, sal itp.). Na czele grupy partyjnej stoi organizator partyjny, wybrany przez członków grupy w tajnym głosowaniu.

61 W jednostkach wojskowych (lądowych, lotniczych i morskich) organizacje partyjne działają na zasadach specjalnych instrukcji Komitetu Centralnego.

62 Praca partyjna w wojsku kieruje główny zarząd polityczny Wojska Polskiego, pracujący na prawach wydziału Komitetu Centralnego.

63 W przedsięwzięciach i instytucjach, w których liczba członków partii i kandydatów przekracza 100, zakłada się organizacje partyjne w formie oddziałów. Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

64 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

65 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

66 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

67 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

68 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

69 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

70 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

71 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

72 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

73 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

74 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

75 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

76 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

77 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

78 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

79 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

80 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

81 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

82 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

83 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

84 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

85 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

86 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

87 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

88 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

89 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

90 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

91 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

92 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

93 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

94 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

95 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

96 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

97 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

98 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

99 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

100 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

101 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

102 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

103 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

104 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

105 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

106 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

107 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

108 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

109 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

110 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

111 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

112 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

113 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

114 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

115 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

116 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

117 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

118 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

119 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

120 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

121 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

122 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

123 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

124 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

125 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

126 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

127 Organizacje partyjne w ministerstwach i instytucjach pracują na podstawie uchwały komitetu powiatowego organizacji oddziałowej.

Dyskutujemy nad тезami

Usprawniamy partyjne kierownictwo organizacjami masowymi

Wytoczne IX Plenum KC, zadania zawarte w тезах przedjazdowych, można zrealizować jedynie wtedy, gdy organizacja partyjna silnie powiąże się z masami pracującymi, gdy codziennie będzie prowadziła pracę nad wyzwalaniem ogromnych zasobów inicjatywy i aktywności mas.

Partia dociera do mas przy pomocy swoich transmisyj — organizacji masowych. Dlatego praca z transmisyjami, ulepszenie partyjnego kierownictwa organizacjami masowymi nabiera specjalnego znaczenia w świetle zadań wytyczonych przez IX Plenum, jest warunkiem pomyślnej realizacji tego wskazania.

W powiecie miasteczkim najbardziej rozbudowane organizacje masowe to Związek Samopomocy Chłopskiej i ZMP. Partyjne kierownictwo tymi organizacjami jest ważne nie tylko ze względu na ich liczebność i zasięg oddziaływania. Ma to poważne znaczenie przede wszystkim z tego względu, że poprzez ZSCH i ZMP mamy możliwość mobilizowania chłopów do podnoszenia przy pomocy szerokiego współzawodnictwa produkcji rolnej — roślinnej i hodowlanej, do ulepszenia sposobów gospodarowania, do wprowadzania nowoczesnych metod uprawy i hodowli.

W pracy z tymi dwoma, a także i innymi transmisyjami nasza organizacja powiatowa ma pewne osiągnięcia, ma również szereg błędów, które musimy przezwyciężyć w najbliższym czasie.

Jednym z najważniejszych zadań jakie stawia przed nami IX Plenum jest podniesienie nieprodukcyjności. Ważna jest ta dziedzina, bez której nie sposób wykonać tego zadania. Jest współzawodnictwo.

Z tego powodu Komitet Powiatowy wiele uwagi przykłada do pracy powiatowej komisji współzawodnictwa, w skład której wchodzi przedstawiciele różnych organizacji masowych. Odpowiednie polityczne pokierowanie pracą tej komisji nie tylko ulepsza jej działalność, ale poprzez nią pozwala pokierować odpowiednio organizacje

mi masowymi na odcinku współzawodnictwa, ukazać im ich zadania w podnoszeniu produkcji rolnej. Przy odpowiednim poziomie kierownictwa politycznego komisja jest w stanie organizować należyte ruch współzawodnictwa na terenie powiatu, wytyczać odpowiednie zadania poszczególnym organizacjom masowym w tej dziedzinie i koordynować ich wysiłki na tym polu.

Mamy na to przekonujące dowody. Gdy bowiem KP zaczął lepiej pomagać komisji w pracy, potrafiła ona zmobilizować poprzez ZSCH, ZMP i LR, masy chłopów pracujących oraz kobiet i młodzieży wiejskiej do współzawodnictwa i podejmowania zobowiązań na część II Zjazdu. Dość powiedzieć, że współzawodnictwem tym zostały objęte wszystkie bez wyjątku gromady naszego powiatu.

Ale, aby tego dokonać, trzeba było pokazać komisji jak ma pracować, jak organizacyjnie zabezpieczyć rozszerzenie współzawodnictwa poprzez organizowanie gminnych komisji, trójek gromadzkich itp., trzeba było również zapewnić odpowiedzialną pomoc na szczeblu gminy i gromady, trzeba było wreszcie pomóc w organizacji kontroli współzawodnictwa, a także systematycznie kontrolować przez KP pracę komisji powiatowej.

Oczywiście, komisja nie pracuje jeszcze idealnie, nie którzy jej członkowie nie przechodzą na posiedzenia, zaniedbuje się w pracy. Zadaniem KP jest więc dopiąć tego, aby istniejące braki zo stały w najbliższym czasie usunięte.

Jeżeli doprowadzimy do tego, że członkowie komisji powiatowej, że aktyw organizacji masowych w naszym powiecie będą zawsze wiedzieli co mają robić i jakie są ich zadania oraz gdy będą umieli te zadania realizować przy pomocy organizacji partyjnej — będzie to oznaczało, że odpowiednio kierujemy politycznie tymi organizacjami. W tym bowiem le-

ży treść politycznego kierownictwa transmisyjami partii do mas.

Chciałbym się jeszcze zatrzymać na kilku metodach kierowania organizacjami masowymi przez komitet partyjny.

Abym kierowanie nie przejmowało się w bezduszne dyrygowanie i administrowanie lub jak się to często zdarza, prowadzenie za rączkę, trzeba, aby aktyw organizacji masowych stał na odpowiednim poziomie polityczno-ideologicznym. Dlatego że strony KP winna się przejawiać stała troska o szkolenie aktywów, o to czy robi on postępy w szkoleniu i jak umieli wiązać teorię z praktyką.

W naszym KP, na szkolenie uczęszcza cały aktyw powiatowy ZMP, ZSCH, LR oraz innych organizacji i instytucji. Tak samo jest na szkoleniu przy komitetach gminnych, gdzie, jak np. w Kielczygłowie, na szkołę polityczną uczęszczają: prezes ZSCH, przewodniczący ZMP, prezes GS, ludzie z kierowniczych stanowisk w GRN itp.

I tu są jeszcze braki. Słabo uczęszcza na szkolenie aktywiści PZGS, wiele zagadnień na szkoleniu ujmują się jeszcze w sposób szkolarski, odrywając od praktyki.

Nie wystarczy ukazanie organizacjom masowym ich zadań w przekonaniu o tym, że zostaną one zrozumiane i w oparciu o stojący na odpowiednim poziomie aktyw, wykonane. Konieczna jest kontrola realizacji wysuwanych zadań i to nie od kampanii do kampanii, ale ciągle. W tym celu egzekutywa KP wysłuchuje systematycznie sprawozdania poszczególnych organizacji, uwzględniając przy tym nie tylko jak dana organizacja wywiązała się z takiego czy innego zadania, lecz jak wypełnia ona całokształt swych zadań.

Ostatnio np. egzekutywa wysłuchiwała sprawozdania PZGS o tym, jak przywołują się oni do akcji słownej, o mającej równoczesnie inne strony działalności tej instytucji.

Sprawozdania, obecność na

egzekutywie i krytyka KP pozwala zmobilizować aktyw organizacji masowych do zlikwidowania niedociągnięć i ulepszenia pracy. Przekonaaliśmy się o tym na przykładzie ZP ZMP, którego przydzielono co tydzień składać informacje o pracy wśród młodzieży.

Realizacja wskazań IX Plenum pokazała nam wyraźnie, że wciąż jeszcze pracujemy zbyt wąskim aktywem, że w wielu wypadkach za mało dostrzegamy nowych ludzi, którzy codziennie wyrastają w szeregach organizacji masowych. Zbyt wielu jest jeszcze u nas takich, jak tow. Gierczak z Polanowa, który plastruje funkcję sekretarza podstawowej organizacji partyjnej, jest wykładawcą szkolenia, socysem, radnym, aktywiście ZSCH — a oprócz tego pracuje na własnym gospodarstwie.

Zadaniem naszym jest więc skończyć z tego rodzaju „rozrywaniem na kilkanaście części” poszczególnych aktywów, starać się tak rozstać kadry, aby w możliwie największym stopniu zlikwidować ich nadmierne obciążenie.

Dlatego trzeba zmienić istniejący w niektórych instancjach, niewłaściwy stosunek do pracy towarzyszy w organizacjach masowych i traktować działalność w tych organizacjach jako ważne zadanie partyjne. Fundamentalnym bowiem warunkiem właściwej pracy organizacji masowych jest odpowiedzialna praca ich trzonu partyjnego. Partia kieruje jak władom transmisyjami głównie przy pomocy swoich członków, którzy tym pracują.

Ciągle usprawniając kierownictwo partyjne organizacjami masowymi, będziemy mogli przy ich pomocy mobilizować najszersze masy pracujące do walki o wcielenie w życie najważniejszych zadań jakie postawiła przed nami partia — przyspieszenia wzrostu stopy życiowej ludzi pracy.

METODY WYKONANIA
delagat na II Zjazd PZPR
i sekretarz KP PZPR
w Mławku

Na przedjazdowych wartach

Na każdej tokorce ustawionej w przestronnej i widnej hali umocowany jest mały, czerwony proporzeczek z napisem: „WARTY PRZEDJAZDOWE”.

To widomy znak, że załoga Warsztatów Naprawczych PGR w Koszalinie dla przyspieszenia realizacji dodatkowych zobowiązań produkcyjnych podjęła na część II Zjazdu PZPR, zaciągnęła warty produkcyjne.

Przy jednej z tokarek pracuje sekretarz podstawowej organizacji partyjnej tow. Zdzisław Muszyński. On to właśnie zainicjował w warsztacie warty przedjazdowe i przykładem pociągnął za sobą innych. W ubiegłą sobotę rozmawiał wiele ze współpracownikami pracy, tłumaczył, zachęcał. Sprawa najdogodniejszego uczczenia II Zjazdu partii omawiana była również na popołudniowym zebraniu organizacji partyjnej. Wszyscy członkowie partii zatrudnieni w produkcji, podjęli krótkofalowe zobowiązania, a za ich przykładem poszli robotnicy bospartyjni. W poniedziałek

pojawili się na maszynach czerwone proporzeczki. Załoga ze zdwojoną energią przystąpiła do realizacji planów produkcyjnych i zobowiązań.

Tow. Muszyński przerywając na chwilę toczenie sworzni do ciągnika marki „Urusus”, pokazuje z dumą przystawkę do tokarni, umożliwiającą indywidualny napęd maszyny, oraz stojącą obok lunetę do gwintowania rur wiertniczych od we wnętrzu. To rezultat wykonania dodatkowych zobowiązań na część II Zjazdu partii. Prócz tego, tow. Muszyński zobowiązał się wykonać dla POM 80 sworzni do „Urususa”. Trudności w uzyskaniu tych części zamienionych w składnicy CZR w dużym stopniu utrudniały remonty zimowe w POM. Pracując przyspieszył realizację zobowiązania, tow. Muszyński postanowił wykonać podczas wart przedjazdowych 12 sworzni dziennie, czyli o 2 więcej niż dotychczas, tocząc również i inne potrzebne części.

Tokarz Mieczysław Krawczyk w czasie warty przedjazdowej skrótł wykonanie różnych części przewidzianych harmonogramem dekadowym o trzy dni.

Na tokarni tow. Mieczysław Krawczyk również powołał czerwony proporzeczek. Mówiąc, że Krawczyk doskonale pasuje do tej maszyny. Ona — szczyt i drebny. Ale w tym drobnych ciele tkwi niespożyta energia i inicjatywa. Krawczyk znalazł się do najbardziej produkcyjnych pracowników warsztatów. Zaciągając warty przedjazdową postanowił przyspieszyć wykonanie harmonogramu dekadowego o trzy dni.

Wykonywanie planów brigad remontowych i monterskich zespoły w dużym stopniu od nas, od pracy tokarzy. Im wcześniej dostarczymy brigadom potrzebne części, tym szybciej mogą one zakończyć naprawę. Toteż zadaniem naszym jest przyśpieszyć, aby swą wyjątkową pracę przyczynić się do przyspieszenia realizacji planu ogólnozakładowego — mówi tow. Krawczyk.

Długa, dwu i pół metrowa rura wolno obraca się na tokarni. Twarda stal niezbity lat-

wo poddaje się ciecłom nożu. Tokarz Stanisław Mokowicki w ciągu 8 godzin wykonywał dwa takie płaszczowe rury wiertnicze. W dniach poprzedzających II Zjazd partii sobię wiązał się on wykonać dziesięć po trzy rury wiertnicze.

W drugiej hali ustawione są w rzadach różne typy lokomobili. Pracują przy nich brigady Stanisława Lubawego i Jana Nieznańskiego. Obie brigady zrealizowały warty pracy na część II Zjazdu partii. Tow. Nieznański wraz z członkami swej brigady postanowił przyspieszyć remont lokomobili o pięć dni i zakończyć go do dnia 10 marca. Brygada Stanisława Lubawego, która w dodatkowym czasie na część II Zjazdu partii wykonała remont lokomobili do dnia 1 marca, skracając termin wykonania o 15 dni — postanowiła w dniach przedjazdowych wykonywać przy remontach po 200 proc. normy.

Brygadziści Stanisław Lubawy z monterem Stanisławem Szygandą — dokracają ostatnie śruby przy wyremontowaniu przed terminem lokomobili.

Powaznym dorobkiem powita załoga Warsztatów Naprawczych PGR w Koszalinie II Zjazd partii. Dzięki realizacji zobowiązań, dotyczących zwiększenia wydajności pracy, przyśpieszenia wykonawstwa harmonogramów, podniesienia jakości remontów i obniżenia kosztów własnych — ogólny plan roczny wykonano w 112 proc., a plan budowy studni w 130 proc.

W pierwszej połowie lutego załoga podjęła dodatkowe zobowiązania. Jak wykazuje kon-

trala wyników współzawodnictwa, niektórzy towarzysze, jak Stanisław Lubawy, Erwin Kreślin, Andrzej Nowak, Władysław Klimowski, Kazimierz Redloch i inni, z nadwyką wykonał już podjęte zobowiązania.

Obecnie, cała załoga zaciągnęła warty produkcyjne na część II Zjazdu partii, chcąc za dokumentować, że stale krócej będzie w pierwszym szeregu realizatorów poręczających zadań-wskazanych nam przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą

Upowszechniamy sport na wsi

Zbierając głos w dyskusji przedjazdowej, chcę omówić zagadnienie umocnienia ruchu sportowego na terenie naszego województwa a szczególnie na wsi koszalińskiej.

W województwie koszalińskim sport uprawia około 32 tysięcy osób, w tym ok. 12 tys. młodzieży wiejskiej. Jeśli weźmiemy pod uwagę wybitnie rolniczy charakter Ziemi Koszalińskiej to stwierdzić trzeba, że liczba ta jest daleko niedostateczna, że jeszcze zbyt wiele młodzieży wiejskiej pozostaje na uboczu życia sportowego.

Również liczba sportowców zrzeszonych w sporcie związkowym nie jest dostatecznie duża.

Plan wojewódzki na rok bieżący przewidywał powiększenie liczby czynnych sportowców do blisko 50 tysięcy. Plan zakłada dalej, że ponad 12 tysięcy mieszkańców naszego województwa zdobędzie odznaki SPO i BSPO, a 6 tysięcy osób uzyska nowe klasy sportowe. Plan jest obszerny, ale w zupełności realny. Aby go wykonać musimy zwrócić uwagę przede wszystkim na upowszechnienie ruchu sportowego wśród mas pracujących.

Działaczom nie wolno czekać, aż młodzież wiejska, czy robotnicza sama zwróci się do nich o zorganizowanie klubów i zespołów sportowych. Trzeba rozpocząć systematyczną pracę w terenie, aby wzbudzić wśród tej młodzieży i starszego społeczeństwa zamiłowanie do sportu. Trzeba inicjować organizację sportowych zakładów, obejmujących kilka dziedzin sportu. W ramach tych sportowych zakładów młodzież będzie mo-

gła zdobywać normy na odznaki SPO czy BSPO, uzyskiwać coraz lepsze klasy sportowe.

Tak już się utarło, że Instancje sportowe całą swoją działalność opierają na jednym kalendarzu imprez sportowych. I słusznie! Czy jednak rady kół i zrzeszeń, w porozumieniu z terenowymi komitetami KF nie mogłyby opracować planów ciekawych imprez sportowych dla ziół fabryk, PGR-ów, gromad i spółdzielni produkcyjnych? Wydaje się, że organizacja tego rodzaju imprez miałaby nie małe znaczenie w naszej ofensywie upowszechniania sportu na wsi.

Nowopowstającym dla sportu obywatelom trzeba zapewnić jak najlepsze warunki rozwoju. Z tym łączy się zadanie budowy nowych urządzeń sportowych siłami społecznymi, rzetelną gospodarką obiektami i sprzętem, szkolenia nowych kadr instruktorów itp.

Wiekaza niż dotychczas troska o rozwój kultury fizycznej w naszym województwie winny przejawiać rady narodowe. Prezydja rad muszą więcej interesować się potrzebami sportowców, dbać o rozbudowę urzędzeń i obiektów sportowych, poprzez komitety KF kierować ruchem sportowym, pomagać w jego rozwoju.

Wskazania IX Plenum KC naszej partii, podkreślające ogromno znaczenie umocnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego stawiają przed naszym ruchem sportowym poważne zadania. Aktyw

sportowy może i powinien odegrać dużą rolę w walce o socjalistyczną przebudowę wsi.

W naszym województwie lat temu obecnie 470 LZS-ów zrzeszających 12.408 młodzieży wiejskiej, w tym 3.141 kobiet. Zespoły te pracują w 136 PGR-ach, 135 spółdzielniach produkcyjnych, 14 POM-ach i 185 gromadach indywidualnych.

Niewątpliwie nasze osiągnięcia w upowszechnieniu kultury fizycznej na wsi byłyby znacznie większe, gdyby sportowcy z miast lepiej wywiązywali się z obowiązku pomocy młodzieży wiejskiej w rozbudowie sportu na wsi, gdyby każdej fabrycznej ekipie ruchu łączności towarzyszyły grupy sportowców, gdyby aktywiści sportowi z miast nie traktowali wyjazdów na wieś bezdusznie i mechanicznie.

Przypomnijmy sobie, jak w ub. latach wyglądał wyjazd sportowców miasta na wieś: drużyna piłkarska z koła zakładowego rozgrywała z LZS-ami mecz piłkarski, najczęściej strzeliła młodym sportowcom wsi pokazywać bagaż bramki i... wracała do miasta. W planie pracy działacze „odfajkowywali” punkt „opieka i współpraca z okolicznymi LZS-ami” i uważali, że zadanie jest spełnione.

W tym roku od sportowców miejskich w ruchu łączności z LZS-ami oczekujemy innej pracy. Obok możliwie dobrej gry trzeba przede wszystkim pokazać metody pracy organizacyjnej i wychowawczej, metody treningu itp. Spotkania młodzieży wiejskiej z miejską trze-

ba umiejętnie wykorzystywać dla podnoszenia świadomości młodzieży wiejskiej. Form pracy jest dużo. Ciekawa, żywa pogadanka, wieczorny klub rolno-owocowy, pokaz treningu czy pomocy w konserwacji sprzętu lub urządzeń z pewnością dadzą sportowcom miejskim dużo więcej, niż wspomniane kilka czy kilkanaście bramek.

Na terenie naszego województwa jest wiele PGR-ów, spółdzielni produkcyjnych i gromad indywidualnych, w których nie ma żadnych zespołów sportowych. I na te środki wiska należy zwrócić baczną uwagę, objąć je ruchem łączności i pomóc młodzieży w zorganizowaniu życia sportowego. Oczywiście należy tu pamiętać o konieczności współpracy z komitetami gminnymi naszej partii, instancjami ZMP-owskimi i rolnymi radami zakładowymi oraz GRN-ami co jest nieodzownym warunkiem właściwego rozwoju nowopowstających zespołów.

Wytoczne IX Plenum na pierwszym miejscu stawiało troskę o podniesienie stopy życiowej mas pracujących. A właśnie rozwój i upowszechnienie kultury fizycznej to jeden z przejawów włączenia stałego dobrobytu.

Jeżeli aktyw sportowy partyjny, ZMP-owski i związkowy, a przede wszystkim emi sportowcy, zrozumiały w pełni stojące przed nimi zadania, to niewątpliwie zostaną one wykonane w terminie, a nasz ruch sportowy będzie się lepiej rozwijał.

M. KWIECIEŃ
przewodniczący WRKF
w Koszalinie.

Uwaga korespondenci wiejscy

W związku z zapytaniami w sprawie organizowanego przez redakcję kursu korespondentów wiejskich „Głosu Koszalińskiego” zawiadamiamy, że kurs ten rozpoczyna się dnia 4 marca br. i trwać będzie do dnia 15 marca br.

- KOSZALIN - „Nowa Huta” - wieczorne.
„Młoda Gwardia” - Rokossowo - „Nieustraszony batalion”.
Seanse godz. 19.
SLUPSK - „Polonia” - „Duma królewna”.
Seanse godz. 16, 18 i 20.
ŚLAWNO - „Ślawa” - „Domek z kart”.
Seanse godz. 19.
DARŁOWO - „Bajka” - „Guramiszwili”.
Seanse godz. 19.
USTKA - „Delfin” - „Pod tureckim jarzmem”.
Seanse godz. 19.
BIAŁOGARD - „Baltyk” - „Muzyka i miłość”.
Seanse godz. 17 i 19.
BYTÓW - „Albatros” - „Trójka trefli”.
Seanse godz. 19.
CZŁUCHÓW - „Uciecha” - „Lubow Jarowaja” i seria.
Seanse godz. 19.
DRAWSKO - „Drawa” - „Harry Smith odkrywa Amerykę”.
Seanse godz. 19.
MIASTKO - „Grażyna” - „Czekaj na mnie”.
Seanse godz. 19.
KOŁOBRZEG - „Wybrzeże” - „Kotowski”.
Seanse godz. 18 i 20.
SZCZECINEK - „Przyjaźń” - „Śladu śmiały”.
Seanse godz. 17 i 19.
ZŁOTÓW - „Rodło” - „Podstęp swatki”.
Seanse godz. 19.
WALCZ - „Tęcza” - „Przygoda na Mariensztacie”.
Seanse godz. 19.
CZAPLINEK - „Plast” - „Tajemnica linii okrętowej”.
Seanse godz. 19.
ZAGROBIEC - „Mewa” - „Zagubione melodie”.
Seanse godz. 19.

Dziewczęta do brygad SP! - wzywa Janka Remiszewska z Okonka

Z barwnego plakatu uśmiecha się jasnowłosa dziewczyna w zgrabnym mundurku SP-owskim. „Chodź z nami do brygad SP” - wola napis.

Szczecinku, nie czekając, aż przyślą kartę powołania. W świetlicy Komendy Powiatowej SP w Szczecinku panuje tego dnia duży ruch. Takich, jak Janka Remiszewska jest więcej.

Na podstawie korespondencji P. Wojtowicza, S. Wierzbowskiego F. Pigulskiego ZC

PROGRAM I
5 marzec 1954 (piątek)
Wiadomości 5.05, 6.00, 7.00, 7.58, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.
8.10 Aud. dla wsi. 5.20 Konc. po rannym. 6.10 Muz. popularna. 6.50 Gimnastyka. 7.20 Konc. muz. słowiańskiej. 7.50 Kalend. 8.00 Dla młodzieży szkół podstawowych „Błękitna sztafeta” - „O człowieku wielkim i skromnym”. 8.20 Konc. 9.00 Aud. dla klas VIII pt. „Węgiel pomaga w budownictwie”. 9.40 Dla przedszkol - „stuch. pt. „Przedwiośnie”. 11.05 Dla klas III - IV stuch. pt. „Z księżką w przyjaźni”. 11.25 Muzyka i aktualność 12.15 Radz. muz. lud. 12.45 Aud. dla wsi. 13.00 Muz. popularna. 13.40 Duety kompozytorów rosyjskich. 13.50 Dla dzieci „Matka i syn” - fragm. pow. „Soso” H. Babuńskiej. 16.10 Utwory na altówkę i fortepian. 16.25 Muz. rozrywk. 16.45 Skrzynka ogólna. 17.00 Radiowy kurs języka rosyjskiego dla zaawansowanych. 17.20 Popularne utwory symfoniczne. 17.30 Polskie melodie lud. 18.00 „Na szerokim świecie”. 18.15 Pieśni o Stalinie - aud. w I rocznicę śmierci Józefa Stalina. 18.45 Wieczorne melodie. 19.15 Teatr młodego słuchacza. 20.28 Wiad. sport. 20.42 Muz. 20.50 Fragmenty z poematu Władysława Broniewskiego pt. „Stowo o Stalinie”. 21.05 Konc. symfoniczny. 22.00 Felieton. 22.10 D. c. koncertu.

- SPORT - SPORT - SPORT -

Z hokejowych mistrzostw świata

Hokeiści ZSRR zwyciężają CSR 5:2

W dotychczasowych meczach turnieju hokejowego o mistrzostwo świata pretendenci do tytułu mistrzowskiego zdobywali punkty w spotkaniach ze słabszymi zespołami. W poniedziałek wieczorem zmierzyli się w pierwszej bezpośredniej walce jedni z faworytów mistrzostw: Kanada i Szwecja.

W ub. niedzielę w sali „Domu Rvbaka” w Ustce odbyło się towarzyskie spotkanie zapasnicze pomiędzy miejscowym kółem 503 a koszalińską Gwardią. Ambitny, młody zespół koszaliński, po raz pierwszy występujący w oficjalnym spotkaniu na ringu urotynowych przeciwników zaprezentował się na ogół dobrze.

Co z mistrzostwami w gimnastyce?

Podobno mają się odbyć już 7 marca - odpowie z pewnością każdy zapytany o to działacz rady okręgowej. Jasne. Działacze wiedzą o tym dokładnie, bo przecież WKFP rozesał odpowiednie komunikaty. Co jednak robią, aby w mistrzostwach ich zespoły wypadły jak najlepiej? Trudno odpowiedzieć na to pytanie. Mimo, że od rozpoczęcia mistrzostw dzieli nas tylko kilka dni, jeszcze teraz nie można powiedzieć ani kto, ani jakie zrzeczenie weźmie udział w tej imprezie.

Kronika partyjna

Odczyt

Ośrodek Szkolenia Partijnego KW i KM PZPR w Koszalinie, zawiadomiła wszystkich sekretarzy organizacji partyjnej, wykładowców szkolenia partyjnego, propagandy stów ZMP, prelegentów i agitatorów oraz aktyw partyjny Związków Zawodowych. Frontu Narodowego, że w dniu 4 bm. (czwartek) o godzinie 17 w sali Ośrodka przy ul. Waryńskiego 7 odbędzie się odczyt pt. „CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA A PROBLEM ODPREŻENIA W SYTUACJI MIĘDZYNARODOWEJ”.

Czytajcie i rozpowszechniajcie „Głos Koszaliński”

Alojzy Sroga (Odc. 1) KIERUNEK - POLSKIE MORZE

W AL. Pomorski pozostał za nami. Pozostały za nami trzy tygodnie upórcozych, znużających walek. Każda godzina naprzód zapierała wspomnienia długich godzin spędzonych w rowach strzeleckich, wypełnionych do połowy wodą z topniejącego śniegu.

Wraz z nami na szosę prowadzącą z Nadarzyn do Czaplinek walili jednostki radzieckie. Szły gwarne, rozspiewane w takt skocznej melodii „harmoszek”. Gdzieś z boku raz po raz ukazywały się małe oddziały dońskich Kozaków z sąsiedniego Korpusu Kawaleryjskiego Armii Czerwonej. Migaly czerwienią nasadzone na bakier „kubanki”. - Wpierłód, w pierłód, rebłata - dobiegalo od czasu do czasu. - W pierłód, w pierłód - powtarzaliśmy chwilami zupełnie automatycznie. - Da, da, w pierłód. Na etermanow - dodawał mijający nas radziecki czołwista. Stał do połowy odsłonięty w wieżowcu T-34. Machał przyjaźnie naszymi i radzieckimi żołnierzom. - Smier! faszystyjskim zachwatyckami! - krzyczał do naszych fizyllerów. - Hura, hura! - odpowiadali nast chłopcy. - Obywatelu chorąży - przybiegł do mnie plutonowy Szwajniccki - może by tak złapać kilka fur? Pojedziemy szybko. Bo nam jeszcze dranie uciekną. I kto im wtedy zapłaci za nasze nieprzespane noce? Nie czekając na odpowiedź znikł gdzieś we wsi. Dogonił nas po dziesięciu minutach, prowadząc za sobą sznur wozów. - Prędej zjedźmy do Berlina - radował się wymachując groźnie batem. - Mł, maładec - uradował się szczerze, mijając go w pędzie radziecki kawalerzysta. - W pierłód, w pierłód. Na Berlin. - Te słowa „w pierłód” i „na Berlin” nabierały znów świeżej mocy.

Wymawiano je jednak inaczej aniżeli przed miesiącem. I wtedy, gdzieś pod Bydgoszczą mówiliśmy o Berlinie. I wtedy zachęcał się nawzajem do najszybszego skosztowania smaku walki o Berlin - ale wtedy Berlin był jeszcze daleko. Wtedy sami jeszcze nie zawzięliśmy się do weryfikacji. Dziś Berlin niemal jak na dłoni. Tylko dotrzeć do Odrzy. Jeden wielki skok. A potem drugi skok. I już w sercu faszystowskiej gązliny. Dobit faszystowskiego zwierzcha w jego legowisku - przypominały się setki razy czytane radzieckie transparenty ustawione wzdłuż szosy. - Zatrzymaliśmy się na dwie godziny w jakimś starym, junkierskim pałacu. Ani śladu dawnego właściciela. Uciekł jeszcze przed tygodniem, gdy na południu coraz bardziej wzmagaly się salwy naszych i radzieckich dział. gdy coraz niebezpieczniej gwizdały radzieckie katluszki. Pozostali w małym polscy robotnicy rolni wywiezieni przymusowo z kraju, pozostała nieliczna służba niemiecka, przeważnie starcy. Kosim, którego starszowie otrzymali przed czterema miesiącami ziemię z reformy rolnej gdzieś pod Warszawą, zaszył się w tłum polek robotników. Z daleka dobiegaly urywki rozmowy: - ...i mówię wam, jak mojemu staremu dali te dwa hektary ziemi, to lekhy oszał z radości. Po sto razy pytał „to moje, naprawdę?” I cieszy się, że Władek - to mój brat najmłodszy, wiecie - teraz już na pewno pójdzie do szkoły. A obszarnik, co to nie zdążył uciec z hitlerowcami, z początku próbował się odgrażać tym wszystkim nadzielonym. Ale jak tylko pokazała się w naszej wsi milicja z Lubliną - uciekł gdzie pierz roście. Robotnicy wypytywali ciekawie. Jak też ten kraj wygląda. Jak ta władza rządzi w kraju. Słyszeli to i owo, ale po raz pierwszy mieli możliwość zetknięcia się z naocznym świadkiem z Polski. Z tyłu za Polakami ustawilo się kilku starych Niemców - robotników folwarcznych. Nastawiali pilnie uszu. Dzięki trzyletniemu obcowaniu z Polakami trochę rozumieł mowę żołnierza. Coś niezwykłego mówił ten czarny chłopak w zielonym mundurze z zawadlicko przekrzywioną furazerką. Kosim spostrzegł zalekawienie niemieckich robotników. - I u was też zrobimy reformę. E, zrobicie sami - poprawił się. - Jak już Hitlera rozbijemy, a tacy jak wy wezmą władzę w swoje ręce, będzie koniec obszarników. Junkler weź - uczynił wymowny ruch ręką. - Alles für Arbeiter - dodał słabą niemiecką, zakreślając reką koło. Starzy robotnicy pokiwali głowami. Uśmiechali się ni to kpiąco, ni to radośnie, ni to powątpiewająco. - Ja, ja Kameraden - Kosim wyciągnął do nich rękę. Słaskali ją gorąco. - To porządni ludzie - półgłosem mówił jeden z Polaków. - Pomagali nam, gdy było ciężko. Chleba dali, przed karą nieraz uchronili. (C. d. n.)

OGŁOSZENIA

PRACOWNICY POSZUKIWANI

EKSPEDIENTÓW sklepowych zatrudni od zaraz Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Kraśniku z siedzibą w Biesiekierzu, pow. Koszalin. Zgłoszenia przyjmuje PZGS Koszalin, ul. Kelejowa 1/3 - dział kadr. Mieszkanie dla samotnych zapewnione. Warunki do omówienia na miejscu. K-60-0

IZOLACJE TERMICZNE

instalacji i urządzeń przemysłowych, kotłów i agregatów wysokociśniskowych na obiektach fabrycznych przemysłu ciężkiego i lekkiego według najnowszych wzorów postępu technicznego przyjmuje do wykonania

WROCLAWSKA SPOLDELNIA ROBOT IZOLACYJNYCH WE WROCLAWIU, UL. RUSKA 32/33. (K-47-0)

LADUJEMY AKUMULATORY

KOSZALIŃSKA BAZA REMONTOWA TERENOWEGO PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH w Koszalinie, ul. Rokossowskiego nr 11, tel. 885

z dniem 1 lutego 1954 r. uruchomiła

ŁADOWNIĘ AKUMULATORÓW SAMOCHODOWYCH

o zdolności zaspokojenia potrzeb taboru samochodowego miasta i terenu Koszalina. (K-62-0) DYREKCJA